

HVALA TI ŠTO SAM STVOREN TAKO ČUDESNO

M. Martinjak

Puk

Hva - la ti što sam stvo - ren ta - ko ču - des - no!

Org.

Psalmist 139

1. Go - spo dine, prониčeš me svega i po - zna - ješ, ti znaš kada sjednem i
Hodam li ili ležim,
2. Jer ti si moje _____
Hvala ti što sam stvoren _____
3. Du - šu moju do _____
dok nasta - - - - -

Org.

1. ka - da u - sta - nem, izdaleka ti već misli mo - je po - zna - ješ.
sve ti vi - diš, znani su ti svi mo - ji pu - to - vi.
2. stvo - ri - o bu - bre - ge, satkao me u kri - lu maj - či - nu.
ta - ko ču - des - no, što su djela tvo - ja pre - div - na.
3. dna si po - zna - va - o, kosti moje ne bija - hu - ti sa - kri - te
jah u taj - no - sti, otkan u du - bi - ni zem - lje.

Org.

